

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

SALIGA ÄR DE SOM SKAPAR FRID

Matt 5:9 • Predikan i G8B, 2018-06-17 • Johnny Lithell

INLEDNING

Så har vi kommit till den sjunde saligprisningen. Allra först tittade vi på saligprisningarna som en helhet och sedan har vi gått igenom dem en i taget och vi har sett att varje saligprisning talar om mycket grundläggande saker i det kristna livet. Så också här. Jesus talar om att skapa frid. Han slår an ett tema som är djupt grundläggande och som genomsyrar hela Bibeln. Historien om mänskligheten är en historia om krig. Och historien om mänskligheten i förhållande till Gud börjar med fred, men övergår redan i den första generationen till krig och fortsätter i krig tills han ger oss frid.

Jag borde kanske påpeka direkt, inte minst för våra engelsktalande vänner att vi i svenskan har två ord som kan översättas till peace. Det är "frid" och "fred". Frid handlar om vårt inre liv och är motsatsen till oro. Fred handlar mer om det yttre och är motsatsen till krig. Det grekiska ordet är i sin grundform ett vanligt ord som rymmer båda dessa innebörder, men om jag förstår uppslagsverken rätt finns en viss övervikt mot den inre friden. Och det hebreiska *shalom* är så brett att vi inte riktigt har kategorier för det varken på svenska eller engelska.

Jag ska återkomma till vad det är i mer positiv bemärkelse, men just nu kan vi konstatera att det lyser med sin frånvaro. Vi för krig på alla fronter. Efter blodbadet i Första världskriget bildades Nationernas förbund (League of Nations) 1920. Sedan kom Andra världskriget 1939 som innebar att kanske 85 miljoner människor dödades. Efter att Andra världskriget upphört med hjälp av en atombomb, bildades Förenta Nationerna 1946, under devisen "att rädda kommande generationer från krigets plåga". Sedan fortsatte man under de kommande 46 åren med det kalla kriget mellan stormakterna USA och Sovjet. Sedan FN bildades har vi haft noll dagar av fred i världen, trots att det idag är 193 stater – nästan samtliga av världens självständiga nationer – som är medlemmar.

Under de senaste månaderna har det börjat talas om handelskrig mellan USA och EU och USA och Kina. Och vi går snart in i en höst som kommer att präglas av en valrörelse i Sverige där den stora frågan kommer att handla om invandring, och ett parti som seglat upp från ytterkanten som ett främlingsfientligt parti ser nu ut att kunna bli det näst största partiet i vår riksdag. Och år för år fortsätter vi att slå nya rekord i ensamhet, skilsmässor, aborter och depressioner.

Utan hjälp utifrån har vi ingen politisk fred, ingen ekonomisk fred, ingen fred i vårt samhälle eller i våra familjer eller i oss själva. Men här har vi Jesus som säger "saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn". Vad menar han med det? Och vad betyder det för oss?

För att försöka komma åt vad det är Jesus säger till oss vill jag dela upp predikan i sex punkter.

1. Varför vi inte har frid
2. Vad är frid?
3. Fridens ursprung
4. Hur kan vi skapa frid?
5. Fridens frukter

I. VARFÖR VI INTE HAR FRID

Varför har vi inte frid? Varför är det så mycket krig i världen? Varför finns det så mycket olycka och konflikt både i oss och utanför oss? Svaret är enkelt: det beror på synd, varken mer eller mindre. Det beror på synd. Förklaringen till alla problem är vår ständiga kärleksaffär med självupptagenhet, girighet, lusta, själviskhet och högmod. Det är orsaken till allt.

Anledningen till att Nationernas förbund misslyckades och till att Förenta nationerna ständigt misslyckas handlar inte om politik eller ekonomi. Problemet finns i det mänskliga hjärtat och inte förrän det mänskliga hjärtat är förändrat kan vi börja se någon lösning på problemet. Vi har ägnat mer än ett århundrade åt att tänka att om vi bara kan skapa rätt sorts utbildning, om människor bara blir upplysta så kommer blodtörsten att släckas. Och så fick vi det blodigaste århundradet i mänsklighetens historia, där tre personer står ansvariga för hundra miljoner människors död.

Men om problemet finns vid källan, vid själva källan ur vilken älven rinner, är det då inte ett uppenbart slöseri på tid och kraft att hålla på och hålla kemikalier i älven för att försöka lösa problemet? Vi måste förstå gå till källan. Vad spelar det för roll vilken utbildning vi får om vi är sjuka från början?

Enligt Bibeln finns problemet i människans hjärta.

Markusevangeliet 7:21-22 (SFB-98)

²¹Ty inifrån, från människans hjärta, utgår onda tankar, otukt, stöld, mord, ²²äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, högmod och dårskap.

Så länge vi har det så kommer vi aldrig att få någon frid. Det enda som kan lösa problemet är ett nytt hjärta. Det fungerar inte att försöka tvinga det gamla hjärtat till lydnad, att justera vårt beteende så att det verkar fredligt utåt sett. Men bara för att det verkar fredligt utåt sett betyder det inte att det har frid, att det är fritt från uppror och konflikt. Den enda lösningen på problemet är ett helt nytt hjärta.

Så här har vi den bibliska ingången när vi ska förstå saligprisningen av de som skapar frid. Hela världens problem kommer ner till denna enda punkt: vårt hjärta är sjukt. Vi har en disposition som gör oss hopplöst upptagna av oss själva, såväl i vår tanke som vilja och känsla. Naturligt sett ligger vi i uppror mot Gud och föraktar det goda liv han kallat oss in i.

Samtidigt finns det hopp. I hela genomgången av saligprisningarna har vi talat om att varje saligprisning är karaktärsdrag hos den som är en medborgare i himmelriket. Varje gång har vi talat om hur vi blir medborgare i himmelriket genom Guds nåd. Och här säger Jesus att de är saliga som skapar frid. Det finns frid att få – och den kommer genom de som kallas Guds barn.

Så nu går vi vidare till nästa punkt: vad är frid?

II. VAD ÄR FRID?

Vad är det Jesus egentligen menar när han talar om frid?

Man skulle kunna tala om frid i negativa termer. Frid, eller fred, är frånvaro av krig. Frånvaro av konflikt. Men det är inte särskilt tillfredsställande eftersom det kan uppnås på olika sätt. Ett sätt att uppnå fred är att döda alla som tänker olika. En kyrkogård kan ha fred, om man bara ska tänka på det i negativa termer.

Frid är inte bara frånvaro av oro och konflikt, det är också närvaro av något; något gott. När två judar möts och säger "shalom" menar de inte bara att de önskar varandra att slippa krig, utan att de ska få uppleva full tillfredsställelse, den stillhet och glädje och godhet och välstånd som bara Gud kan ge. Frid är den kreativa kraft som producerar godhet och välmående, eftersom den sätter oss i kontakt med det syfte för vilket vi från början är skapade.

Det finns en ytlig fred som vi uppnår genom att undvika de heta frågorna. Vi försöker att hitta minsta gemensamma nämnare och så håller vi tyst om alla de saker som vi egentligen tycker är viktiga. Men det är inte fred – det påminner mer om en vapenvila och den bygger på att du ska hålla tyst, för så fort du öppnar munnen kommer kriget att bryta ut.

Nej, den bibliska friden eller freden är den sortens fred som övervinner fel och villfarelser. Det är den sortens fred som finns kvar efter att vi har konfronterat synden och hanterat problemet. Det är den sortens fred som uppstår efter att kampen är uppklarad. Det är inte den fred vi har under ett kallt krig, det är den fred som kommer efter det öppna kriget.

Det är en fred som aldrig uppnås på bekostnad av sanningen. Den uppnås aldrig genom att acceptera synd eller orättfärdighet. Hebreerbrevet 12:14 säger,

Hebreerbrevet 12:14 (SFB-14)

¹⁴ Sök frid med alla och helgelse, för utan helgelse kommer ingen att se Herren.

Det går inte att skilja fred från helighet. Det går inte heller, enligt Psalm 85, att skilja fred från rättfärdighet, nåd och sanning.

Jesus sade ju, i Matt 10:34,

Matteusevangeliet 10:34 (SFB-98)

³⁴Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd.

Om vi söker frid genom att avslöja synden, som vi ska prata mer om lite senare, så kommer det att orsaka reaktioner eftersom det tar fram en konflikt som funnits där, kanske under många år av artighet och trevlighet.

I Jeremia 6:14 talas det om lögnaktiga profeter som säger ”allt är väl” när allt inte alls är väl. Gud säger, genom profeten Jeremia, att de ska få stå där med skam eftersom de gör avskyvärda saker. I Jeremia 8:11 kommer samma sak tillbaka igen. De säger ”allt är väl” när det inte alls är det, och det är avskyvärt. I Hesekiel 13:10 talas det om falska profeter och falska ledare i Israel också säger ”allt är väl” när allt inte är väl, och därför ska de gå under.

Nej, en biblisk fredsstiftare håller sig till sanningen och får därför acceptera att uppfattas som en splittrare och en fredsstörare. Nästa vecka ska vi tala om att förföljelse och förtal också är saker som kommer att följa en kristen. Paulus säger i 2 Tim 3:12 att alla som vill leva gudfruktigt kommer att bli förföljda. Jesus själv är den främste fredsskaparen av alla, men han undvek knappast konflikter. Tvärtom, han stod mitt i konflikter nästan hela tiden. Till sist dödade de honom eftersom de inte kunde stå ut med honom. En biblisk fredsstiftare är inte en tyst person som bara vill undvika att skapa oreda, som bara vill söka kompromiss och tillfredsställa andra. Målet är inte vapenvila. Målet är inte att sopa synden under mattan. Målet är den fred som uppstår efter att problemet är hanterat.

III. FRIDENS URSPRUNG

Punkt 3 – var kommer den ifrån, den här friden vi pratar om? Vad är det för fred vi ska skapa?

Paulus säger rakt av i 1 Kor 14:33, att ”Gud är inte oordningens Gud utan fridens.” Gud är fridens skapar, dess upphovsman och källa. Utan Gud finns ingen frid. Nya testamentet är alldeles fullt av texter som talar om att Gud är fridens Gud.

Romarbrevet 15:33 (SFB-98)

³³Fridens Gud vare med er alla, amen.

I 2 Thess 3:16 talar han om Kristus som ”fridens Herre”. Hebreerbrevets författare talar om ”Fridens Gud” (Hebr 13:20). Alltsedan syndafallet i Adam och Evas trädgård har människan inte känt till någon verklig frid utom som en gåva från Gud.

Paulus säger i Efesierbrevet 2:14 att Kristus är vår frid och att han kom med försoning genom att han på korset dödade fiendskapen.

Kolosserbrevet 1:19-20 (SFB-98)

¹⁹Ty Gud beslöt att låta hela fullheten bo i [Kristus] ²⁰och genom honom försona allt med sig, sedan han skapat frid i kraft av blodet på hans kors – frid genom honom både på jorden och i himlen.

Han skapade frid på korset, även om korset knappast är en symbol för fred. Så, Gud är fridens källa, hans Son Jesus är fridens synliga manifestation och den Helige Ande är vad som verkar frid i oss – Galaterbrevet 5:22 säger ju att andens frukter är kärlek, glädje och frid. Och vidare säger Efesierbrevet 6.15 att evangeliet är fridens evangelium; de goda nyheterna att du kan få frid med Gud.

IV. HUR KAN VI SKAPA FRID?

Då går vi vidare till den fjärde punkten och ställer oss frågan hur vi skapar den här friden? Om friden kommer från Gud och är den här kreativa kraften som producerar godhet och välmående och om det inte är en ytlig sak som bygger på att vi inte tar upp några viktiga

frågor – hur ska vi arbeta för att arbeta fram den? Eller rättare sagt: hur kan vi vara de fredsskapare som Jesus pratar om i saligprisningarna?

2 Korinthierbrevet 5:18-20 (SFB-98)

¹⁸Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. ¹⁹Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. ²⁰Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud.

Kolosserbrevet 3:15 (SFB-98)

¹⁵Låt Kristi frid regera i era hjärtan, den frid som ni blev kallade till i en enda kropp, och var tacksamma.

Filipperbrevet 4:7 (SFB-98)

⁷[...] Guds frid, som övergår allt förstånd, [ska] bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.

Så vi har ett folk som lever i krig och konflikt på alla nivåer. Och vi har fridens och försoningens budskap från Fridens Gud och Kristus som på korset övervunnit fiendskapen och som är vår frid, och från den Helige Ande som verkar frid i våra liv. Vi har löftet att Guds frid ska bevara våra hjärtan och våra tankar. Och vi har kallelsen att vara fredsstiftare.

Hur gör man då? Kom ihåg att kampen är mot synden. Vi behöver alltså ha urskillning och söka de motiv som ligger under vissa beteenden. Så hur gör man? Jag vill ge tre spår:

Till att börja med måste vi gå till oss själva.

1. Gå till dig själv

Den allra första frågan är förstås om du själv har frid med Gud. Har du lagt ner vapnen mot Gud? Har du en levande tro på Jesus Kristus och genom denna tro blivit förklarad rättfärdig, så att det nu inte finns någon fördömelse för dig som är i Kristus? Är det en verklighet i ditt liv? Bra, syndens fördömelse är bruten. Du är inte längre på väg mot helvete och död utan mot evigt liv och härlighet. Då kan du ta upp kampen mot syndens kraft.

För det är ju så att även om synden inte längre har dig i ett slutligt grepp, så utövar synden fortfarande en kraft över dig. Här är en daglig kamp att, som Paulus säger i Rom 8:13, ”genom Anden döda kroppens gärningar”. Det är en kamp för mot alla de olika former av inflytande som synden har i ditt liv. Det gör vi dels genom att granska våra överträdelser, vad de nu må vara, och fundera på vad det finns för grundläggande orsaker. Om jag till exempel ljuger, kanske till och med ljuger upprepat om något särskilt – varför gör jag det? Vad finns det för värden som jag försöker försvara till den milda grad att jag hellre bryter mot Guds lag än att riskera att förlora genom att tala sanning? Är det för att det är så viktigt för mig att framstå som stark och oberoende, eller intelligent, eller omsorgsfull? Varför är det så? Och så skalar vi av lager efter lager tills vi kan börja urskilja motiv. När vi ser dessa motiv attackerar vi dem på två sätt:

Dels svälter vi ut det. Vi slutar att gå i samma hjulspår och bryter de vanor och tankemönster som får oss att fortsätta knarkandet.

Dels driver vi ut det genom att föra in något nytt, något bättre. Vi driver ut den gamla dåliga kärleken genom att ta in en ny, bättre kärlek. Istället för att jag till varje pris måste

upprätthålla en image av mig själv som stark och intelligent och oberoende av andra så kan jag öva mig på att se mig själv som friköpt och älskad trots min dumhet och min svaghet.

Ja, det var en tvåminuterssammanfattning av puritanen John Owens underbara bok *Mortification of Sin*, som jag verkligen rekommenderar. Men glöm inte att det här inte bara är din ensak, utan något som åtminstone delvis bör ske i församlingen. Läs boken tillsammans med någon, eller läs Bibeln istället. Sitt ner med någon regelbundet, kanske en gång i veckan, och läs ett kapitel och fråga varandra vad texten betyder och hur ni kan tillämpa det i era egna liv. Bekänn era synder för varandra och försöka att orsaka så mycket andligt gott hos varandra ni någonsin kan.

2. Kalla andra till frid med Gud

Det andra spåret i hur vi kan skapa frid handlar förstås om att gå till andra och berätta de goda nyheterna om fridens evangelium. Att berätta att Gud har i överflödande kärlek försonat sig med oss genom Jesus Kristus, och vädja till dem att upphöra att vara Guds fiender och istället vända om och erkänna sin egen fattigdom. Kom ihåg att det är synden som är det stora hindret för Guds frid. Det är synden vi kämpar mot och det gör vi genom att så kärleksfullt som möjligt tala sanning.

Här har vi fredsstiftande i sin renaste form. Saliga är de som skapar fred, de som kallar Guds fiender till omvändelse, för de ska kallas Guds barn. Vi kallar det evangelisation eftersom det handlar om att berätta evangeliet som betyder ”goda nyheter”.

Att berätta att om Gud hade stått på sig och krävt sina rättigheter utan att ha sträckt sig ut så skulle var och en av oss gå evig fördömelse och helvete till mötes. Att det är för att Gud är fridens Gud som han sände sin Son och öppnade vägen för oss. Att Jesus Kristus har skapat frid i kraft av blodet på hans kors. Han ödmjukade sig och antog en tjänares gestalt och blev lydig ända till döden. Och därför behöver du inte vara upptagen av dig själv utan också kan i ödmjukhet följa i hans spår som,

¹ Petrusbrevet 2:22-23 (SFB-98)

²²Han hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun. ²³När han blev smädad, smädade han inte igen, och när han led, hotade han inte, utan överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist.

3. Hantera konflikter mellan människor

Det tredje spåret i hur vi kan skapa frid handlar förstås om att vi går till andra och hanterar konflikter som ligger mellan människor – i synnerhet mellan oss själva och andra. Återigen, här behövs urskillning. Jag skulle tro att en avgörande fråga är: handlar det om dumheter eller synd? Är det något som jag kan låta min kärlek övertäcka eller är det något jag i kärlek måste ta fram och ställa frågor om?

Jesus säger i Mark 9:50 att vi ska hålla fred med varandra. Han säger att vi ska älska varandra och förlåta varandra. Det här är något att ta på största allvar. I den här församlingen vill vi arbeta proaktivt att hålla fred med varandra och ta upp saker med varandra så fort de dyker upp. Vi har ett församlingsförbund, det är en text som sammanfattar Bibelns uppmaningar om hur vi ska leva tillsammans som kristna, och detta förbund har vi lovat varandra att hålla. Varje vecka firar vi Herrens måltid, och som en förberedelse för det prövar vi oss själva och frågar om vi har det rätt ställt med alla i församlingen. Finns det något som skorrar så är det

en del i förberedelsen inför måltiden att ta upp det och hantera det innan vi går till bordet tillsammans.

Men det finns förstås också relationer utanför församlingen som vi behöver hantera så gott vi kan. Jag själv har fortfarande saker som jag tänker att jag har förlåtit och försökt att släppa, men som fortfarande tränger sig fram och stjälar min kraft och glädje. Det finns fortfarande samtal som jag måste ta, även om jag helst skulle slippa. Och kanske gäller detsamma dig. Låt oss vara människor som skapar fred, även om det är kostsamt för oss. Kanske till och med särskilt när det är kostsamt. Må Herren ge oss kraft.

V. FRIDENS FRUKTER

Femte och sista punkten: fridens frukter. Jesus säger ”saliga är de som skapar fred, *för de ska kallas Guds barn*”. Ordagrant står det Guds söner. Det är inte det grekiska ordet som betyder småbarn utan det ord som betonar sonens ställning i förhållande till alla andra i hushållet – sonens värdighet, sonens arv, sonens heder, sonens position. Vi ska kallas Guds söner. Det finns en likhet mellan oss och vår far.

Innan vi älskade Jesus var vi Satans söner, enligt Joh 8:44. Men för dem som tog emot Jesus gav han rätt att kallas Guds söner.

Vi är lika dyrbara för Gud som hans egna barn. En förälder älskar sitt barn mer än alla sina ägodelar. Vår evige Fader bär oss på sitt hjärta. Vi är hans skatt, hans glädje. Vi har våra namn skrivna i livets bok som tillhör Lammet. Till och med Guds barns tårar är dyrbara – Ps 56:9 säger att Gud samlar våra tårar i en skål och skriver upp dem i en bok. Han vet när vi lider.

Han kröner sina barn med den högsta heder. Han sätter oss som kungar och medregenter över jorden. Vi är Kristi medarvingar.

Att vara Guds barn innebär att Gud själv har en evig oändlig kärlek till dig. Det innebär att Gud har fördrag med din svaghet och förlåter dig oupphörligt. Han ger dig allt det goda du någonsin behöver. Du behöver inte oroa dig för någonting. Han beskyddar och bevarar dig. Han sover inte eller slumrar inte. Han är din klippa, din borg och din försvarare. Han bär upp dig på örnvingar och ingen olycka någonsin drabba dig (Ps 91:10). För att du är hans barn utverkar han allt till det bästa för dig. Han bevarar dig från fall och fortsätter att verka sin nåd i dig till den dagen då du ska förhärligas i härlighet.

AVSLUTNING

Så, vänner. Vi påminner oss om att problemet i världen finns i människans hjärta. Vi påminner oss om att friden är Guds skapande kraft som producerar godhet och välmående i våra liv. Vi påminner oss om att Gud är fridens Gud, att han är fridens ursprung. Vi skapar frid genom att först gå till oss själva och kämpa mot synden, genom att gå ut till andra och vädja till dem att försona sig med Gud och vi går också till andra och vädjar om försoning mellan varandra. Och vi påminner oss om att fridens frukt, att utkomsten av att vara en som skapar frid är att få kallas Guds barn.

Det är så grundläggande och så oändligt dyrbart. Låt oss tacka Gud för hans godhet, låt oss kämpa mot synden och låt oss gå den väg han kallar oss att vandra i att söka fred med varandra och andra.